

de Lønninger, som gaa ud derover, ville være istand til at undvære Tillæg, medens vi kunne unde de Lønninger, der ere under 3,200 Kroner et passende Lønningstillæg. Endvidere have vi troet ogsaa indenfor denne Grændse at burde opstille en noget anden Beregning end den, der er kommen fra den cæde Regjering, idet det har været os klart, at Dyrtiden faar forholdsvis større Vægt, jo svagere Lønninger den rammer, og at altsaa de Lønningstillæg, vi ønskede at give, maatte være forholdsvis størst for de laveste Lønninger. Dette have vi søgt at udtrykke derved, at vi foreslaa at bevilge 15 pCt. Tillæg til Lønninger af indtil 1,600 Kroner og 10 pCt. Tillæg til Lønninger fra 1,600—3,200 Kroner. Dertil have vi endnu spøit — og i den Henseende ere vi gaaet noget videre end Regjeringens Lovforslag — at ogsaa de Lønninger, som have faaet Lønningstillæg i de senere Aar, skulle have et Tillæg af 10 pCt., faaledes at de Lønninger, som have faaet Tillæg i de senere Aar, altsaa faae 5 pCt. mindre end de Lønninger, der Intet have faaet, et Forhold, som vi anse for rigtig. Imidlertid vil dette føre til et ikke uvæsentlig større Resultat, idet de lave Lønninger jo optage den største Del af samtlige Lønninger. Dernæst have vi foreslaaet enkelte andre Indskrænkninger, som findes optagne under Nr. 2 i Posterne a og b, og deriblandt een, som ikke før er fremkommen i denne Form, nemlig at Embeds- og Bestillingsmænd, som ikke have fyldt 25 Aar, ikke skulle have Del i det her foreslaaede Lønningstillæg. Ogsaa her er det en Skjønssag, hvilken Grændse man vil sætte; men Udvalgets Flertal har troet at burde foreslaa en Grændse — og dette er da en meget lempelig — idet man har ment, at ganske unge Mennesker, som altsaa kun kunne antages at have været i Statens Tjeneste i meget faa Aar, ikke med Rette kunne gjøre Fordring paa nogen forhøiet Lønning. Forøvrigt maa det bemærkes, at man ikke har kunnet tage noget Hensyn til denne Bestemmelse under Beregningen af de Poster, som Endringsforslaget indeholder, idet det selvfølgelig ikke har kunnet være Udvalget bekendt, hvilken Alder de forskjellige Embedsmænd have. Den anden Indskrænkning svarer væsentlig til en lignende, der er optagen i Regjeringens Forslag. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at de Forslag, som her foreligge, kun omfatte de Lønninger, som udredes af den egentlige Statskasse, medens Regjeringen ogsaa har forelagt et Forslag om samme Omme, der gaar ud paa at give det samme Lønningstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd, som ere ansatte under de forskjellige Institutioner under Kirke- og Undervisningsministeriet med separate Fonds. Da disse Forslag bleve beregne, havde Udvalget ikke faa tilstrækkelige Oplysninger, at Beregningen ogsaa kunde udføres for disse Folks Bedkommende; men senere have vi modtaget saadanne Oplysninger, og dersom man vil finde det

rigtigt, vil der til 3die Behandling kunne blive stillet Endringsforslag om ogsaa at udvide Lønningstillæget til disse Institutioners Embeds- og Bestillingsmænd. Man har derhos heller ikke optaget noget Forslag om at give Tillæg til de Lønninger, der udredes af Medhjælpssummer, idet man har ment, at Initiativet i den Henseende rettest tilkom Regjeringen, til hvis Disposition disse Summer ere stillede. Det blev ifjor foreslaaet at forhøje de samlede Medhjælpssummer med en rund Sum af 10 pCt.; men man mente senere her i Thinget at burde lade disse Tillæg dele Skjæbne med de øvrige Lønningstillæg, og de dorfaldt altsaa. Dersom man vil finde det rigtig at gaa den af Flertallet antydede Vej, vil Konsekvensen deraf være, at der til 3die Behandling om mulig ved Regjeringens Initiativ blev stillet Forslag om Forhøielse af Medhjælpssummerne, og man antager da, at der for denne Forhøielse kunde lægges lignende Regler til Grund som de, der ligge til Grund for de øvrige Lønningforhøielser. Foruden disse Tillæg har Flertallet imidlertid troet atter ved denne Leilighed at burde reise Spørgsmaalet om en Lønningforhøielse for de Menige og Underforporalerne. Det vil være det høie Thing i frist Grindring, hvilken Skjæbne Forslaget derom har faaet, og jeg behøver derfor ikke nu at minde derom. Den Optæden, som i den Henseende har fundet Sted fra Regjeringens Side, har jo bestaaet i at gjøre Bevillingen deraf afhængig af Bevillingen af Lønningstillæg til de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd; men dette Thing har, og jeg tror med Rette, ikke kunnet erkjende Rigtigheden af dette Standpunkt. Vi benytte nu imidlertid denne som tidligere Leiligheder til paany at fremdrage denne Sag, og det saameget stærkere, som vi have den foregaaende Regjerings direkte Erkjendelse af, at saadanne Lønningstillæg kunne, ja endog rettest bør gives paa Finantsloven. Da der ifjor var Tale om Lønningstillæg paa Finantsloven, udtalte nemlig den daværende Krigsminister, at Regjeringen havde overveiet dette Spørgsmaal, og at den havde fundet det rigtig at fremkomme med Forslag paa Finantsloven om at yde Soldaterne en saadan Lønningforbedring paa den Maade, som den den Gang fandt det rigtig, nemlig under Form af et Bespisningstillæg. Krigsministeren udtalte da udtrykkelig, at det var efter Forhandling med sine Kolleger, at han var kommen til det Resultat at burde og ville stille et saadant Forslag. Medens Regjeringen ikke havde optaget disse Lønningstillæg paa den særlige Lov, der da forelaa med Hensyn til Embeds- og Bestillingsmændene, blev det altsaa erkjendt, at man fandt det rigtig at optage Forhøielsen af de Meniges Lønning paa Finantsloven, og med denne Erkjendelse til Grundlag, er det altsaa, at Flertallet nu med saameget større Styrke fremsætter Forslag om her at optage disse Lønningforhøielser. Forøvrigt maa jeg kun udtale, at jeg ikke anta-